

Передплата

на «РУСЛАНА» виносити:

в Австрії:

на цілий рік	12 р. ав.
на пів року	6 р. ав.
на чверть року	3 р. ав.
на місяць	1 р. ав.

За границю:

на цілий рік	20 рублів або 40 франків
на пів року	10 рублів або 20 франків
поодинокі числа	по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудні.

Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламаций неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 15 кр. від стрічки.

Невдоволені.

Всі невдоволені! Такий оклик роздає ся в цілій австрійській прасі, коли по році зроблено політично-економічний білянс. Німці невдоволені, бо не панують в Доли-тавінці. Чехи невдоволені, бо гр. Тун в королівськім письмі до чеського союму не згадав про чеське державне право. Поляки невдоволені в часті, бо гр. Тун в такім-же письмі до галицького союму не дуже то ви-разно зазначив розширене краюї автономії. Італійці невдоволені, бо правитель-ство центральне рішилось в Пізині засно-вати хорватську гімназію. А Словінці та Русини невдоволені, бо гр. Тун не конче енергійно забирає ся бути «справедливим» для всіх народностей австрійських — як се заповів в своїй програмовій річі в марти минулого року; невдоволені, бо «переве-дене національної рівноправности», запові-джене в адресі більшости парламентарної до трону, якось дуже пиняво осущує ся. Всі отже невдоволені, всі ждуть чогось для себе, а те «щось» полишило ся в далекім полі з кінцем минулого, а для нас мина-ючого року.

В виду сего загального невдоволення австрійських народів, виринає питанє, чи ті ідеали, до яких змагають народи австрій-ські, осущимі? Наколи осущимі, то вина за все спадала би таки на саме центральне правительство, котре сих ідеалів не реалі-зує. Наколи-ж неосущимі, то наріканя по-одиноких австрійських народів неоправдані. Придивім-ся проте сій справі ближше. Поч-нім від жадань Німців.

Німці домагають ся сеї гегемонії над прочими народами австрійськими, яку по-дала їм з початком конституційної ери конституція Шмерлінга, а коли ся упала під ударом Мадярів, конституція з 1867 року. Чи можливий же поворот до такої гегемонії? По нашій щирій гадці він — неможливий. Дуалізму Німці не повалять, а конституція з 1867 р., хоч Німці самі її уложили і хоч в своїм часі Байста за сию конституцію величали своїм месією, убила сама гегемонію Німців, бо автикул XIX. основних, державних законів подав другим народам можність, розвинути ся і вибитись з під німецької гегемонії. Зараз по 1867 році поратувались Німці на якийсь час ще тим, що приєднали собі Поляків та Італійців і поділили ся з ними гегемонією над австрійськими народами. Німці взяли під ноги Чехів та Словінців, Полякам від-дано Русинів, а Італійцям Хорватів. Та на нещастє той збанок носив воду лише до 1878 року. Ухо урвалось при нагоді окупації Босни та Герцоговини, проти чого бутні Німці запротестували, вразили коро-ну і сим зробились неможливими. Гр. Таффе одержав від цісаря наказ, переговоритись в 1879 році з Старочехами, а в наслідок того повстав звисний зелізняй обруч (поль-ско-ческо-консервативний), котрий Німців скинув з становища дотеперішних гегемо-нів. Від ери Таффого пішло австрійським Німцям в долину. Они стали одновартним народом з другими австрійськими народами

і з сеї одновартности не випровадив їх ні славний Плєнер, ні Гербст. Чехи за ери Таффого (1879—1893) росли в силу на півночі. Словінці — під покровом гр. Го-генварта — на полудні. Ще за часів т. зв. коаліції (1893—1895), коли Німці війшли в союз з Поляками і консерватистами че-ско-німецькими, блиснула Німцям слабонька послідна надія, щоби видобутись хоч трохи на верх, але коаліцію повалили самі-ж Німці інтригами своїх честилубивих мене-рів (пігмеїв) проти самого-ж Плєнера. Гр. Бадені завдав відтак Німцям послідний удар своїми язовими розпорядженнями для Чехії і Морави, удар, котрого бар. Гавч не направив, а гр. Тун не в силі на-правити. Німці австрійські стали в Австрії ринорядним елементом з прочими долитав-ськими народами, а Шенерер своїм прусо-фільством добив їх і в очах корони.

Чи в виду такої констеляції можли-вий нині поворот до гегемонії Німців в До-литавщині? Годі! Німці чують се самі дуже добре і — inde irae: Їх вдоволити не в силі вже ніяке правительство, бо ні-яке правительство не спинить природної еволюції австрійських Славян.

Переїдїм тепер до жадань Чехів і спитаймо себе, чи в нинішних обставинах можливе осущенє їх ідеалу, чеського дер-жавного права? На питанє се мусимо від-повісти негативно. Наколи би Чехія, Мо-рава і Шлеск мали становити окрему дер-жавно-правну цілість в організмі Долитав-щини, наколи мало би прийти до триалі-зму, то прочі Славяни австрійські були би тим самим видані на пота-лу австрійським Німцям. Тоді в ві-денськім парламенті Німці мали би абсо-лютну більшість і аж тоді змогли би зда-вити Словінців та Хорватів, а Поляки та Русини мусїли би їм служити. До такої зміни конституції може змагати лише е-гоїзм чеський, але сей егоїзм був би зара-зом зрадою на справі Славян в Австрії. До такої зміни конституції не могли би пода-ти рук своїх прочі австрійські Славяни. Ро-зуміє ся, що з триалізмом виринули би в Австрії і клопоти фінансові. Чехи, годовані колись яко перла австрійських коронних країв грошем другий провінцій, замкну-лись би самі в собі з своїми фінансами в некористь біднійших альпейських країв, Га-личини, Буковини та Дальмації. По нашій гадці неоправдане проте невдоволенє Че-хів з послідного королівського письма до чеського союму, хіба, що Чехи дійсно вже стали егоїстами, а солідарність славянську, котрею нині стоять, уважають лише етапою до заспокоєня колись в будучности сего свого егоїзму?

Але і часть дневників польських невдо-волена з письма королівського до галицько-го союму, позаяк в тім письмі не заакце-нтовано достаточного розширення автономії краюї. Дневники польські забули однакож на одну кардинальну обставину. Іменно за-були они на услїве, під яким Русини в га-лицькім Соїмі, а Русини, Словінці і Хорва-ти в віденськім парламенті при укладаню адрес до трону пристали на евентуальне розширене автономії коронних країв ав-

стрійських. А лежало се услїве в тім, що згадані послї рускі, възглядно рускі, сло-венські і хорватські домагали ся перше «справедливого переведеня національної рівноправности», заким згодили ся на у-ступ: «розширене автономії країв корон-них». Се була conditio, sine qua non. По-дасть центральне правительство так зв. меншостям національним їх права, то тоді може бути і бесїда про розширене краюї автономії. Не буде сего, то анї Німці чес-кі, анї Русини галицькі, анї Словінці в Сти-рії, Каринтії та Гориції, анї Хорвати іс-трійські і Побережя, анї Італійці тироль-ські не можуть побивати ся за розширенєм краюї автономії, бо се значило би одно, що видати себе національним більшостям з звязаними руками. А позаяк гр. Тун не перевів доси справедливо рівноправність т. зв. меншостей національних в поодинок-их австрійських коронних краях, то не міг він вже нині акцентувати так дуже краюї автономію, до котрої зітхають і наші су-сїди.

З рахунку сего виходить, що не всі невдоволення оправдані. Змаганє Нім-ців до гегемонії неоправдане, бо противне існуючій конституції, даній самими-ж Нім-цями. Неоправдане невдоволенє Чехів, бо змаганя їх на скрізь егоїстичні. Неоправ-дане і невдоволенє Поляків, бо розширене краюї автономії без попереднього справе-дливого переведеня рівноправности націо-нальної немислиме ні у нас ні в других коронних краях о мішанім населеню. О-правдане проте лише одно невдо-волєне сих народів, що мимо 38-літнього істнованя конституції не добились своїх національних і по-літичних прав, а котрі то народи і ни-їшна парламентарна більшість рада би ба-чити у другим ряді, поза собою яко мен-ше вартні.

Але ще одно при сій нагоді! Деякі дневники віденські заговорили на днях о тім, будьто гр. Тун рад би видіти Чехів та Німців помирених з собою. Було навіть сказано, що гр. Тун носить ся ще заєдно з гадкою, посредством азикового за-кона упорядкити національні права на-родів австрійських. Гадка щаслива. Гр. Тун намагає її осущити зараз по обнятю кер-ми. Але чи думає гр. Тун, що національ-ний закон дасть ся перевести через ві-денський парламент? Се робота Сисифа. Проби на тім поли були вже нераз, але невадались. Егоїзм і далеко ідучі аспірації деяких народів станули тій роботі в до-розі. Тут можливий лише один вихід. А сим є: октройованє язикового зако-на. Національної справи не уба ніяке правительство. Се лавіна, що точить ся з гори в долину і в розмірах своїх росте безнастанно. До розвязки сего гордийско-го узла треба лише меча Александрового, а таким мечем є октройованє язикового закона. Третій мусить розсудити двох, на-коли ті два самі не спромогли ся на спра-ведливе зрішенє сего пекучого питаня.

3 нагоди другого святкування Котляревщини у Відні.

(Допись).

(Конець).

З другого-ж боку треба Вам, дорогі Родимці також знати, що і в нинішній «Січці» повіяло десь иншим, статочним духом і обличчя її нині — на радість — зовсім змінило ся, бо трудно повнати, аби товариство натягло на якесь святю личину, маскувало свій буденний вигляд, змінювалось мов той дволичний Янус.

Хто мав нагоду бачити ту «Січ» перед двома ще, трьома роками, мусить стрічати нині поважний зворот і серйозність думок.

Мимо волі питаєш счудований, де поділи ся ті горючі буршівські січові чуби, де герої «січової кнайпи», «демонстрації», цікавого розказу про «тирольський плац» і пр?...

Ні «лисої палки», ні «Насікомого», ні «вовка», ні «ембріонів»... Питаєш, де ті тини справдішних Енеїв-Троянців, обуршених як гиря ланців, що так і драгнули з розритої Трої-України та обсьмівали її ту бідну К.прилівку. Де они?!

«Таки перевелись» — шепче нам дух «Січової» теперішності мов той Метліньського «Глек» на кладовищі... таки наживали вже зі «Січці» пятами і се бачив кожний наглядно, радіючи ся тим духом, яким овіяло всіх присутних на празнику Котляревського.

Давні статі, що їх вивели наші новелісти, — се нагробні камені і помяники погібшим студентським типам у «Січці».

Слава-ж Тобі Господи, що схаменулись бодай в 30-літній ювілей євтована товариства, скажуть певно ті, що те товариство заснували, що красять традицію єго світлої давнини, що виїшли з єго на окрасу нашого народу.

Чи мало світлич мужів і письменників (от хоч-би др. Ярослав Окуневський) видала колишня «Січ», видасть чей і відроджена по 30-літнім ювілею, затираючи пильно й пам'ять тої соромної застої, ба і упадку, який перетривала в останнім десятиліттю!...

Буршівство, очайдушність, затупіє всеєго морального і народного почування, затрата всеї молодечої стремучости, отже в слід за тим занедбуване студій і образования, якийсь справдішний спеціальний «Січовий» nihil-їзм, що єго тут звали гернальством, — от і все, що зродила епоха, витворена школою офіційної кнайпи.

В тій добі занідлості і здичія «Січці» держали ся від неї з далека й др. Франко, Колесса, Студинський, Щурат і пр. в часі свого побуту у Відні, минали ту гулящу компанію, бо їх серйозність і гадки «псували забаву» веселого кружка, а «кляроване» науки вважало ся чимось смішним і понижаючим серед січового товариства. Навпаки добрий презес кнайпи, Фуке, «підсадник», студент-ювілят, мачкар і т. д. пишав ся чванливо своїми відличними прикметами посеред осьміяних «ембріонів» або «філістрів»...

Нині на радість ті гамірні, допельлітрами підхмелені статі замовкли зовсім, а огуджені ембріони, що їх ще недавно офіційозна тоді опінія в «Ділі» прозвала січовою штубою, хопила керму і напутила пірнаючий байдак січовий на певну воду. І так минула щасливо бистрину, що вела коли не в Сциллу — до упадку товариства, то в Харибду — до дальшого гангренування і ледачія молодіжи нашого здорового пня.

Ювілейний рік Січці 1898 і переєм керми товариства теперішною управою — се нова епоха в дальшій скріпленю і розвою підтоптаного вже Січового товариства.

А і вибір нагоди, де зазначило оно свою обнову, — відродили, дуже щасливий. Нагода святкування 100-літніх роковин культурних і літературних відродив всеї України-Руси, святю появи Енеїди Котляревського, що учив: «Любов к' отчизні, де героїть, Там вража сила не устоїть, Там грудь сильніша від гармат...», вельми надавала ся до прояви на вні того щасливого звороту, який вже варив ся у нутрі «Січці». З почином ювілейного року, «бурші» задали собі останній удар своєю мілкою заявою про побой товаришів своїх на горі Льва, за що «Руслан» дав їм належиту відправу,

Вельми поважно і достойно помянула «Січ» батька нашого письменства. Глибше обдумана промова голови товариства п. Романа Сембратовича, опісля науково-літературна лебата, в котрій брали участь крім Січовиків і гості: др. Ол. Кулачковський, др. Мирон Кордуба, п. Сильв. Яричевський і др., доказали о серйознім настрою і прямованю молодіжи, згуртованої в нинішній Січці. Щастя-Біг, тільки так дальше без вини.

Під конець слідує ще піднести одну характерну обставину, що особливо в нинішню хвилю вельми для нас знаменна.

Як-раз тоді, коли передові наші письменники, як Осип Маковей в «Петербуржских Ведомостях», в «Gesellschaft» і пр., а др. Франко в «Slovanski-m Prehled-i» намагають ся на виіпроєснити культурні, літературні та національні маганя українського народу серед Славянщини, а особливо супроти Московщини. — то тут у Відні слідна якось саме противна кертична робота наших зр негатилич студентів посеред славянських товариств академічних. Наші народні примовання виставляє ся злобно перед другими Славянами, несвідущими діла, як пустий «сепаротизм» або «польську інтригу». Тим і пояснити, що мимо запросин «Січці» на празник Котляревського не явило ся — крім Словінців і дійсних Москалів — ніяке инше тутешнє славянське товариство, бо-ж без такої злобної агітації і ширеня баламутств нашими перевертнями подібної неввічливости других Славян, у котрих впрочім заодно на устах солідарність, — годі й подумати.

З такого несприродного стану річний одинокий і конечний висновок, що товариство «Січ» мало би в виду тої поважну місію: йти між инші славянські товариства у Відні і просвічувати їх про суть нашого благородного змаганя: пробудити культурно 30-мільонного українського велита, вислובонити єго з давлячих пут насилья й невіжи. Стрічаючи перепони з боку наших перевертнів, повинна «Січ» без пощади назвати їх по імені і наклеїти тих, що родом з Городка, Белелуї, чи Пацикова так і пруть ся безправно репрезентувати «русску» маладьожу з Пітера чи з Белой Маскви. Се конечно.

Так отже до усіх щирих і серйозних змагань нашого товариства-ювілята бажає певно уся руска суспільність у Відні, — серед котрої много є поважних патріотів, колишних Січовиків, — як найбільших успіхів, а в тім бажаню зійдуть ся без сумніву добре думаючі люди всякого народного табору, аби та обновлена духом «Січ» двигала ся певною ходою дальше до того уровня, на котрім одвічала би вповні задачі руско-українського товариства студентського на чужині. Бо дуже було би нам жаль, коли-б такі поважні прояви серед «Січці», як святковане 100-літніх літературних роковин, були лише моментанним *lucidum intervallum*.

Пора схаменути ся тим більше, що по соромнім зліцтованю «Громади» окаянними мертво-ручками — «Січ» то стає одиноким огнищем рускої інтелігенції у Відні.

Тутешний.

Вісти політичні.

Вчера надійшла вість з біржових кругів віденьських, що становищу міністра заграничних справ гр. Голуховського дуже захитане. Також і в чеських та моравських газетах обігають вісти про недалеку димісію гр. Голуховського, як і про упадок кабінету гр. Туна. Відносять сі зміни до звісної заяви гр. Туна в радї державній в справі німецьких видалювань австрійських підданих. Але тій надії годі приписувати таке далекосягаюче значінє, бо Німеччина своїми шовіністичними зарядженнями викликала реакцію не лише зі сторони одної Австрії. Мала Данія постановила бойкотувати Німців. Данські купці оповістили вже берлінським фірмам, що зірвуть з ними торговельні відносини, коли не устануть видалювання Данців. По містах Данії розліплено великі плякати з зазивом: «Не купуйте у Німців!» Тим антинімецьким рухом затревожили ся берлінські круги купецкі та промислові, а ще більше погрозами Росії. Північний велит кинув тяжке слово, що відплатить Німеччині «око за око, зуб за зуб»

і за кожного прогнаного російського підданого прожене десять Німців з Росії. Вправді та погроза появилася півофіційно в «Свет-і», але налякала Німців гірш офіційної відповіді гр. Туна. Бо в Росії поселились тисячі Прусаків, самих заможних, великих промисловців і купців, котрі тягнуть мільони з широкої російської держави. Тож уся німецька праса почала трубіти до відвороту і наставати на правительство, що-би залишило дальших видалювань і покинуло вже з'дливу полеміку з австрійською прасою що-до виступлення гр. Туна.

Так отже з тої сторони нема такої небезпеки. Але жиди, як каже поговорка, знають все найскорше і найліпше. Бути може, що у тій вісті з віденьської біржи є трохи правди що-до гр. Голуховського. Але упадок гр. Туна є що найбільше тихим бажанєм і умисною думкою Чехів, що невдоволені з цїсарського письма до сойму, винують президента міністрів за редакцію того письма.

Угорський дневник Nemzet оголосив на чолі числа з дня 2. с. м. відозву до угорського народу такого змісту: «Вичитавши заряджене міністра скарбу, дотичаче здержання екзекуції всіх залеглих податків, я поспішив зараз таки до уряду податкового і заплатив всі залежлости за минувший рік, а також податок за перші три місяці біжучого року. Завзиваю кожного, хто дійсно любить свою вітчизну і кому насправду є дорогою честь народу і кредит краю, щоб пішов за моїм приміром і податки, які не платять для правительства, але для вітчизни, зложив без урядового візвання і без примусу. Маю надію і єсьм глибоко переконаний, що всі правдиві патріоти поступлять в тім дусі.» На відозві підписаний: «др. Маврикий Йокай, горожанин платячий податки.» — Як ми вже вчера згадували в телеграмах, наслідок сеї відозви був такий, що на другий день уряду податкові були переповнені сторонами, а плачено не лише залежлости, але і наперед, на цілий біжучий рік. Йокай держав в податковім уряді промову до публіки, дякуючи їй за сей прояв патріотизму.

Опозиция угорського сойму мала рішити ся залишити обструкцію в справі вибору президії, а то з тої причини, що крайна лївиця наміряє поставити кілька внесень на обжалованє міністрів. Тих обжаловань не можна внести так довго, як довго палата не уконституована. Опозиция допустить до вибору президії, а відтак дальше буде вести обструкцію внесеннями на обжалованє міністрів і дискусією над тими обжалованнями.

Іспанія може бути рада, що позбула ся того багатого а небезпечного смока, що пожег цілу її силу — своїх кольоній на Филиппінах. Не тяжко, щоби і Американці поломали свої хищі зуби на коралевих скалах архіпелагу. Що дня надходять вісти, що Американці патрафляють на опір тубильців своїх нових посїлостий і вже може недалекий час, коли клич до повстання проти нових панів понесе ся від осрова до острова. Бюро Райтера доносить з Манілі, що там американський корабель приніс вість, що положене на осрові Льюїло є дуже критичне. Побереже пристани обсадили озброєні повстанці. Генерал Мілес зажадав від ворохобників видивля міста до 30. грудня і відкинув всяку проволочку. У відповідь на се повстанці озброїли ся, щоби ставити чинний опір. Три американські кораблі стоять готові до бою.

Франція придбала собі нове винайденє, яке скріпить значно її морську силу, а іменно забезпечить її побережя від неприятельського нападу. Два французькі інженери сконструували підводний корабель, котрий назвали «Густав Зеде». Перша проба єго здібностей на морі відбула ся перед святками і випала дуже світло. Постановлено єму за заданє підложити міну під панцирник «Магнету», що стояв на якири у пристани. «Зеде» пірнув під воду і по добрій хвили виринув з води далеко по другій стороні «Магнети». Залога панцирника, мимо пильного надслухування не могла запримітити жадного руху під водою, ані звуку, ані удареня. А мимо того торпеда висїла прикріплена до дна «Магнети». Другий атак виконав «Зеде» підчас руху «Магнети». Повною силою пари пустила ся «Магнета» на море і коли віддалила ся на 1500 метрів, випущено на неї торпедовця. «Зеде»

зник під філіями моря так, що всякий сніг за ним згинув, дігнав утікаючу «Магнету» і причинив до її споду смертельний набій. Таких торпедовців зладили згадані інженери ще два і відіродадуть їх французькому правительству, кожний по 600.000 франків. Число нових кораблів має бути збільшене до 50. Сі кораблі не мають кондензаторів електричної сили і не можуть довше оперувати на морі, як кілька годин. Тому надають ся виключно до оборони берегів.

НОВИНКИ.

— Дирекція «Кравого Союзу кредитового», стоваришени зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, подає отсим до відомости Ви. основателів товариств кредитових по повітах, що має виготовлений візрцевий статут для повітових товариств кредитових, стоваришени зареєстрованих з обмеженою порукою, та на жадане висилає тойже безплатно разом з потрібною інформацією в справах заложення і впровадження в життя стоваришени.

Рівночасно подає ся також до відомости, що «Кравий Союз кредитовий» розпочав вже свою діяльність, та що інтересовані можуть безпосередно зголошувати ся в бюрі стоваришени (Ринок ч. 10. П. поверх) кожного дня в годинах урядових від 12—2 години по полудни, окрім неділь і руских свят, або письменно під вказаною адресою.

Одні уділ членський в «Кравім Союзі кредитовім» у Львові виносить: 25 зр. а. в. Кожен член стоваришени може мати більше уділів і число тих-же є необмежене. Присилаючи призначену квоту на уділи належить долучити ще 1 зр. а. в. виписового на резервний фонд стоваришени. До «Кравого Союзу кредитового» можуть приступати в члени не лиш особи фізичні, але також товариства, братства церковні і громади. Як найчисленніше приступлене в члени «Кравого Союзу кредитового» є конечно задля придбання сили і поваги руському товариству кравому, переведення організації кредиту поміж руским народом, тож просимо приспівити надіслане уділів членських в значнім числі.

«Кравий Союз кредитовий» приймає також вкладки щадничі в довільній висоті і опрцентовує їх на 4½%. Сподіватись належить, що «Кравий Союз кредитовий» стане збірною щадницею руского народа, бо-ж призибаний грін буде служити на економічні потреби руского народа. Тому під Новий рік поручаємо нове стоваришене добрій памяти своєю народа.

За Дирекцію «Кравого Союзу кредитового», стоваришени зареєстрованого з обмеженою порукою. У Львові дня 2. н. ст. січня 1899.

Гр. Врецьона. Др. Кость Левицький.

— За «Галічаніном» подало «Діло» неправдиву вістку, будьто би о. митрат Білецький голосував в соїмі против внісеня пос. Малаховского в справі підвищення платні народних учителів. Супротив того констатуємо, що підчас голосованя о. Білецького не було в салі і він зовсім не міг віддати свого голосу ані за, ані против того внісеня.

— Вечер з танцями устроює товариство «Бурси ім. св. О. Николая» в Перемишлі дня 24-го н. ст. січня 1899 р. в великій сали перемиського магістрату на дохід той-ж Бурси. Вступ на сали від особи 1 зр. 50 кр., для родини з трех осіб 4 зр., з чотирох осіб 5 зр. Наддатки і жертви приймає ся з подякою. Музика військова. Стрій для Пань вечерковий, для Панів балевий. Хто би не одержав випадково запрошеня на сей вечер, той нехай зголосить ся до о. Льва Несторовича, в Перемишлі, ул. Баштова ч. 25. Початок точно о годині 8-ій вечером. За виділ і комітет: Др. Т. Кормош, Г. Цеглиньский, В. І. Масляк.

Руский театр в Рогатині дає такі предстваленя: дня 1. січня «Маруся» Квітки з прольогом Матюка, 3-го «Подружжя на пробу», 4-го «Попихайло», 7-го Судермана «Честь», 8-го «Нещасне коханя», 10-го січня «Зі ступеня на ступіння».

— Недільний відпочинок в державних урядах завів від Нового року намістник гр. Півніський в той спосіб, що ані урядники ані служба не будуть від тепер обовязані явити ся в бюрі на Різдво, Новий рік, Боже Тіло, Великодну неділю і понеділок і лише по черзі один урядник та один зі служби будуть повинити в уряді ди-журну.

— Справа фантової лотерії для дяків поступила о стільки наперед, що друк лосів переняла на себе друкарня оо. Мехетаристів у Відні. Красний рисунок для лосів виготовило львівське Товариство для розвою рускої штуки. Лоси будуть готові в недовгій часі і небавом буде покликаний комітет, щоби зайняти ся розпродажи лосів. Що-до предметів, призначених на лосоване, звертаєсь ініціатор сеї лотерії, о. Танякевич, до руского загалу, особливо до

руских Пань з просьбою о зготовлене фантів ручної роботи. Поле — хоч виключно церковне — для вибору предметів і для концепції артизму є необмежене.

— Поединок Банфі-ого з пос. Горанским в уїздальні Гонведів в Буданешті. Коменда поединку спочивала в руці одного з секундантив, котрим був міністер Гонведів бар. Феєрварі. Услівя поединку були тяжкі: пістолети, дворазова виміна куль, віддалене 24 кроків з авансом на 5 кроків. Перший вистрілів міністер Банфі... в воздух. Горанский відповів подібно. Перед другим вистрілом противники змінили свої місця і стрілили до себе в друге, але і тим разом без успіху. Поединок скінчив ся; тревал всего 8 минут. Противники розійшли ся, не подавши собі долоні. Банфі поїхав сейчас до дому, щоби успокоїти жену, а відтак повернув до посольської палати. Сторонники одного і другого противника дожидали нетерпеливо на коритарях і повитали їх окликами: Eljen! Чувати, що суд зарядить доходження з врчини поединків Банфіого, Горанского, Феєрварі-ого, Каролього, Гаярого і Шемерого. Від висліду сих доходжень буде залежати, чи суд зажадає від парламенту знесеня посольської нетикальности.

— Дефравдація. З Лиманова прийшла до кравевої дирекції скарбової вість, що в тамошнім уряді податковім дефравдовано 8000 зр. Підозріваний о дефравдацію возний утік без сліду.

— Щастє усміхнуло ся зелізничому канцелістови в Кракові, Йосифови Лосикови. При онодішнім тягненю лосів міста Кракова упала головна виграна в квоті 25.000 зр. на лос, що був в єго посіданю. Лосик хотів кілька днів перед тягненем свій лос продати.

— Загадочний злочин. В Камінці Струмиловій мурар Йосиф Яворик повертав на польський Новий рік з костела в товаристві служкиці Розалії Сердинчиківної і мав при собі револьвер набитий шротом. По дорозі ні сіло ні пало вимірив Яворик до своєї товаришки оружем і вистрілив. Шріт застряг в правім оці дівчини і ранив єї тяжко. Міський лікар уділив Розалії першої помочи, але дівчина остане до смерти вже калікою. Яворик зі страху пропав без вісти.

— Самоубийство в поїзді. В поїзді зелізничім, що ішов зі Львова до Стрия оноді около 10-ої години рано, роздав ся перед вїздом на стацию Николаїв вистріл в одній передній 2-ої класи. По задержаню поїзду і отвореню вагона найдено в нїм поручника оборони кравевої з перестріленою головою, що лежав непритомний, але давав ще слабї знаки життя. Відчеплено віз від поїзду і вїзвано лікаря, а відтак відвезено смертельно раненого найблизшим поїздом до військового шпиталю у Львові. Як пересвідчено ся з полишеного листу, самоубийником є поручник Вільгельм Липович з Золочева. Він пише, що одинокою причиною самоубийства є переслідуване старшини, однак рівночасно виявляє, що повіреної собі каси не нерушив. Виправді не достає там около двох тисячів зр., але він їх не забрав, лише з мести спалив в печі.

— Дрібні вісти. Цісар надав професорови гімназії в Сучаві, Миколі Устияновичеві з нагоди переходу в стан спочинку титул шкільного радці з увільненем від такси. — Намістник гр. Півніський виїжджає до Відня не з кінцем сего тижня, але з кінцем сего місяця. — В Кракові фальшивник векслів Йосель Гольдбасом зарвав кількох купців на 40.000 зр. і утік за границю. — Цар прислав цісареві Вільгельмови в новорічнім подарунку два величаві олені до цісарского парку. — Француске правительство зажадало від Англіїців видачі Золі. — Сегорічні цісарські маневри відбудуть ся в Австрії низній і в Сольногороді. — Цісар уласкавив засудженого за образу тенора Фльоріяньского на 4-тижневий арешт редактора Prager Tagblatt-у Вартоша, перемінивши єму кару на гривну. — Кн. Герберт Бісмарк переносить ся на постійний побут до Берлина, в наслідок чого Фридрихсруге остане незамешкане. — В часі поединкової науки в Еденбурзі на Угорщині підпоручник Сабокі пхнув так нещасливо свого товариша поручника Мурвая, що той по двох годинах помер. — Почтовий пароход «Ангер» розбив ся оноді в ночі коло Дієппе, причім 5 моряків утонуло ся.

Рішення всесвітнього зїзду поштового Союзу в Вашингтоні.

З днем 1-го січня 1899 входять в життя слідуєчі постанови:

І. Почта листова.

1. До всесвітнього союзу поштового приступила Корея в наслідок чого можна тамже висилати посилки поштові під тими самими услівями, як до иньших країв належачих до того Союзу!

2. а) Неофранковані карти кореспонденційні не підлягають на будуче оплаті неофранко-

ваних листів, лише подвійній належитости за карти кореспонденційні.

Вільно поміщувати малюнки на адресовій стороні карт кореспонденційних так однак, щоби не занимали місця призначеного для печаток поштових і адреси.

Для карт кореспонденційних обовязує писаний або друкований заголовок «Carte postale» або рівнозначний в язиці краю наданя. Є карта кореспонденційна получена з другою на відповідь, тоді обовязує заголовок «Carte postale avec réponse payée» для першої карти а заголовок «Carte postale réponse» для другої.

Офранковане значками краю наданя — тільки тоді є важне, сли обі карти получені надійшли на місце призначеня і другої карти ужито до краю наданя.

б) Яко папери оборотові (Geschäftspapiere) вільно пересилати також задачі учеників, навіть з поправками, щоби тільки без цензури.

в) Прібки товарів дозволено до ваги 350 гр. Прібки шкла, течий, товців, оліїв, барвників і живих пчіл дозволяє ся до всіх країв Союзу. Що-до способу їх опакованя обовязують слідуєчі зміни:

Предмети шкляні належить так опакувати в шкіру, дерево, металь або тектурку, щоби неможливим було скалічене служби поштової або ушкоджене посилок поштових.

Фляшочки з течами, оліями, товщами і т. т. можна вкладати в вижолоблені кльоцки деревяні з накривкою, сли грубість в найслабшій стороні виносить найменше 2½ мм. і місце порожне виповнене є матерією втягающею теч. Кльоцки ті не потребують уже дальшого опакованя.

Яко прібки вільно висилати предмети природознавства, отже сушені або препаровані звірята і рослини, мінерали і т. и., щоби тільки не в цілях торговельних. Опаковане повинно відповідати загальним постановам о опакованю прібок.

2. Яко друки вільно посилати альбоми з фотографіями.

В друках вільно кромі дотеперішних робити слідуєчі зміни:

вільно на білетах поміщувати формулки уживані в житю товариским, отже благожеланя, подяки, кондоленції, щоби тільки формулки обмежували ся на пять слів найбільше;

вільно підчеркати декотрі місця тексту друкованого на листах купецких, в котрих поручає ся аєнтів торговельних, вільно поміщувати або змінити назвиско аєнта, місце або час переїзду;

на картах висиланих при нагоді Нового року або Різдва Христового вільно поміщувати благожеланя;

на картах замовлень на книжки, часописи і т. и., вільно виписувати книжки, часописи і т. и. замовлювані, взглядно перечеркати текст друкований, — так як то вже тепер дозволене є в торговлі книгарській;

на витинках з часописий і иньших друків вільно виписувати назву, час, число і адресу письма, з котрого артикул походить.

(Далі буде).

Телеграми.

Льондон, 4. січня. «Standard» і «Morning-post» доносять, що Америка приспівляє узброєня на Филиппинах і вже за два тижні вишле туди 6 полків.

Канеа, 4. січня. Християнське населене Апокороту, піддаючись завізаню князя Юрія, зложило все огруже. В половині біжучого місяця має обняти провід адміністрації на Креті нова адміністраційна рада зложена з управителів: адміністраційного, фінансового, судового, просвіти, публичних робіт і торговельного.

Рим, 4. січня. З Ліворно, Палермо, Порт Мавріціо доносять про страшні морські бурі. Богато кораблів розбитих. Залоги виратували ся, крім одного моряка, що утонув коло Неаполю.

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		з Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.
приходить	о годині			відходить	о годині
6:45	з Ілкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00	до Підволочиск, Бродів з голови двірця	6:00	Ілкан (Букарешту, Ясс, Галацу)
7:40	Янова	6:05	Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча	6:15	Кракова (Відня, Берліна)
7:50	Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,	8:45	Янова	8:50	Кракова (Відня, Варшави)
7:55	Сокала і Рави рускої	9:15	Скольного, Калуща, Борислава, Хирова	9:35	Підволочиск, Бродів з дв. головного
8:05	Лавочного (Пешту) Калуща, Стрия	9:53	Белзця, Рави рускої, Сокала	10:55	Ілкан, Сопона, Бергомету, Сучави
8:15	Тернополя і Бродів на дворець головний,	9:55	Підволочиск, Кієва з дв. головного	2:08	Ілкан (Ясс, Букарешту)
9:05	Кракова (Відня, Варшави, Пешту)	10:55	Кракова (Відня, Варшави, Берліна),	2:40	Кракова (Відня, Варшави, Берліна)
10:35	Ілкан, Сучави		Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Рашів,	2:50	Стрия, Скольного тільки від 1/2 до 3/4
10:45	Ярослава, Любачева		на дв. гол.	3:00	Ярослава, Самбора через Перемишль
1:01	Янова		на дв. гол.	4:55	
1:30	Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)				
1:40	Скольного, Стрия, Калуща, Хирова				
1:50	Ілкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави				
2:15	Підволочиск (Кієва, Одеси) на дв. Підз.				
2:30	на дв. гол.				
5:00	Козови, Бродів на дв. Підз.				
5:25	на дв. гол.				
5:40	Ілкан, Сучави				
5:55	Сокала, Белзця і Любачева				
Річ		Річ		Річ	
3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.	4:10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)	4:10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)
3:30	на дв. головний	5:20	Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	5:20	Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
5:10	Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:30	Ілкан, Радівців, Кіміолонга Сучави	6:30	Ілкан, Радівців, Кіміолонга Сучави
6:10	Кракова (Відня) Самбора на Перемишль	6:40	Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:40	Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
8:45	Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:55	Тернополя з двірця головного	6:55	Тернополя з двірця головного
9:10	Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль	7:00	Лавочного (Мункача, Пешту)	7:00	Лавочного (Мункача, Пешту)
9:39	Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче	7:10	Сокала, Рави рускої	7:10	Сокала, Рави рускої
9:45	Ілкан, (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)	7:15	Тернополя з двірця Підзамче	7:15	Тернополя з двірця Підзамче
9:55	Підволочиск, Бродів на дв. головний	7:44	Янова	7:44	Янова
10:30	Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	10:05	Ілкан (Ясс, Галацу) Сучави	10:05	Ілкан (Ясс, Галацу) Сучави
12:15	Стрия, Калуща, Борислава.	11:00	Кракова (Відня, Варшави, Берліна)	11:00	Кракова (Відня, Варшави, Берліна)
		11:27	Підволочиск, Бродів з дв. Підзамче	11:27	Підволочиск, Бродів з дв. Підзамче

ПІСЛЯ: Із Львова відходить з дв. головного з 6 год. 59 мін. раніше. З Львова відходить з дв. головного з 6 год. 59 мін. раніше. З Львова відходить з дв. головного з 6 год. 59 мін. раніше.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

перенес

Відділ депозитовий

котрих бюра містять ся до тепер в межахні власного будинку до льоналю фронтового в партері.

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переховання папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. в рік, депозитар дістає в сталевій касі панирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотечний як найдогідніший зарпідження. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

ТОВАРИСТВО для розвою рускої штуки

стоваришене зареєстроване з ограниченою порукою у Львові, ул. Підвале ч. 7

виконує всякі праці з обсягу артистичного малювання, різьбарства і золотарства після композицій своїх членів, а іменно: образи релігійні до иконостасів, олтарів, хоругв, на тетраподи, плащениці і пр. і такі-ж образи до комнат; образи сьвітські: історичні, портрети з натури і фотографії, краєвиди, побутові і т. д.; з дерева: кивоти, иконостаси, олтарі, образи і крести процесійні, сповідальниці і пр. і всякі праці золотарські; рівнж укрішує внутра церкв, виготовляє piani церков, каплиць і пр. і удержує на складі фотографічні репродукції образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне і совістне виконане.

Цілю Товариства є: піднести нашу штуку і витворити руску школу шук красних. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патрістичній опіці нашої П. Т. Публіки духовної і сьвітської, надіємо ся, що звольте Ова причинити ся до осягненя сеї цілі численним замовленням, котрі приймає

— виключно лиш Дирекция Товариства. —
З глибоким поважанем Дирекция.

Товариство не послугує ся агентами.

Артист.-літературні Новини

існують нежелезні геліографічні і 7 геліографічних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінали і перекладана. Програма в заголовку: сильніше уявляється артистичного і літературного навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кр.; оздобно оформленої 2 кр.

Видавець: М. Заячківський, Львів, уліця Зиблікевича, число 34.

Дмитро Затурский

порукає своєю

робітню обуви мужескої, жіночої і для дітей

у Львові, уліця Коперника ч. 5.

Виріб тревалий і елегантний. Ціни умірені. Замовлення з провінції залагоджує відворотною поштою.

140

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завсідни бажає позбутися слабости легких, або горла, хотіли би найувернішою, або астми, навіть дуже задоволеної і на позір невилічимої, сей нехай не гербату для хронічно хорих на легки і горло А. Wolffsky-ого. Тисячні подяки дають гваранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два дни 75 кр. Брошура (описане ужиття) задармо. Писав лише у

А. Wolffsky-ого, Berlin, Nr. 3

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженем,

3% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженем,

а всі інші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Зиблікевича ч. 18, Львів. У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

1000

туток цигаретових за 1 зр. порукає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

у Львові, уліця Галицька число 12.

Замовляючим 5.000 туток разом опрацьовані і відсилка franco.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ

Емілії Соколовської

у Львові, Ринок ч. 29., І. п.

приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ уділяє в особіних годинах Замісцеві панночки приймає на помешкане